

[Aage Frandsen.]

skadelige virkninger, der opstår i forbindelse med svejsning, og hvilke foranstaltninger vil ministeren træffe for at forhindre disse skadelige virkninger?"

(Spm. nr. 89).

Begrundelse.

Baggrunden for spørgsmålet er for det første det svar, som ministeren gav den 27. februar i år på mit spørgsmål: „Hvilke foranstaltninger vil ministeren træffe for at forhindre de skadelige virkninger, der opstår i forbindelse med svejsning?“, hvor ministeren bl. a. sagde: „I foråret 1973 nedsatte direktoratet et nyt udvalg, også med repræsentation for de faglige organisationer, som skulle udarbejde regler for svejsearbejde på såvel faste som skiftende svejsepladser. Udvalget er nu ved at færdiggøre et udkast til sådanne regler, som kan forventes udsendt af direktoratet for arbejdstilsynet i den nærmeste tid. Det er endvidere meningen at udsende regler for forskellige typer svejsearbejde, efterhånden som udvalget færdigbehandler problemerne. Efter de forventede regler skal svejsepladsen indrettes således, at det som altovervejende hovedregel ikke vil være nødvendigt at bruge åndedrætsværn. Indåndingsluften må ikke indeholde forurenende stoffer i sådanne mængder, at de hygiejniske grænser vil blive overskredet, og de hygiejniske grænseværdier vil blive ændret, efterhånden som nye forskningsresultater berettiger dertil.“

Spørgsmålet er herefter, hvad der er sket siden den 27. februar.

For det andet den offentliggjorte undersøgelse „Rapport fra et Skibsværft“, der viser, at på B & W af 195 svejsere har 55 pct. kronisk bronkitis mod ca. 10 pct. for den øvrige befolkning, at 85 pct. er besværet af svejserøg, at 47 pct. lider af mindst ét forgiftningssymptom dagligt, at 44 pct. har haft et eller flere tilfælde af metalrøgteber inden for den sidste måned før undersøgelsen, at 49 pct. har haft øjengener igennem længere tid, og at 94 pct. har gener, når de bruger maske.

På denne baggrund må det være rimeligt, ikke blot at begrænse generne, men fjerne dem, bl. a. ved at forbyde anvendelsen af

nogle af de stoffer, der i dag anvendes ved svejsning.

Arbejdsminister *Johan Philipsens* svar (26. november 1974):

I mit svar i folketinget den 27. februar 1974 på et tilsvarende spørgsmål (nr. 115) fra hr. Aage Frandsen om samme emne bebudede jeg, at direktoratet for arbejdstilsynet i den nærmeste tid ville udstede regler for svejsearbejde på faste, henholdsvis skiftende arbejdspladser. Sådanne regler er udsendt af direktoratet for arbejdstilsynet den 17. april og 29. maj 1974 og gælder for manuel lysbuesvejsning med beklædte elektroder.

Om reglerens indhold henviser jeg til den tidligere besvarelse; jeg kan her tilføje, at det kræves, at virksomheden kontrollerer, at indåndingsluftens indhold af forurenende stoffer ikke overskrider blandingens hygiejniske grænseværdi. Målingerne skal foretages i samarbejde med afdelingens sikkerhedsgruppe.

Som hovedregel kræves, at den sundhedsskadelige luftforurening fjernes, inden den når svejserens åndedrætsområde; kun i undtagelsestilfælde accepteres personligt åndedrætsværn, og såfremt arbejdsperioden overskrider 3 timer pr. arbejdsdag, skal åndedrætsværnet være luftforsynet.

Som jeg nævnte i min tidligere besvarelse, arbejder direktoratets udvalg for svejsearbejde videre med regler for andre typer af svejsearbejde. Udvalget, der siden mit sidste svar har holdt fem møder, senest den 19. november, har således netop færdiggjort et udkast til regler for bekæmpelse af luftforurening ved svejsning på grundmateriale, der er behandlet med olie. Reglerne forventes udsendt inden den 1. januar 1975.

Udvalget arbejder endvidere på regler om 1) forbud mod anvendelse af cadmiumholdige loddemidler (med mulighed for dispensation på faste arbejdspladser)

2) bekæmpelse af luftforurening ved svejsning og anden varmebehandling af emner, der er belagt med korrosionsbeskyttende eller varmeisolerende lag (f. eks. olie, maling, lak, plastic eller metal)

3) andre svejsemetoder, f. eks. CO₂-svejsning og argonsvejsning.